

Deur der hoop

Bemoediging van de week aflevering 212

Afl. 212

Jezus, de deur der hoop, staat open...

Wat moet je toch met al die vastgelopen situaties in je leven? Je ziet jezelf zitten ergens op een bankje, midden in een geestelijke droogte. Er is meer chaos dan orde, er zijn meer vragen dan antwoorden. Alles is even grijs en uitzichtloos. Wat moet je met zulke momenten? De deur van je hoop en geloof lijkt potdicht te zijn. Je ziet jezelf niet meer zitten als christen. Je deugt er niet voor. Je bent God allang kwijtgeraakt onderweg. Je hebt het gevoel dat hoe jij in elkaar steekt niet zo bij God past en bij de rest van de christenen. Je hebt gevochten, maar het afgelegd tegen dat rotstemmetje van binnen dat jou steeds voorhoudt: "Jij, wat je nu ziet: leegte, chaos, wildernis, dat ben jij. Het wordt niks met jou en niemand kan iets met je beginnen!"

Dat stemmetje lispelt een vette leugen!

Ooit hoorde ik een predikant zeggen: "Het is Gods specialiteit om mensen die geen weg meer zien, een weg te wijzen. Het is Zijn specialisme om de hopelozen hoop te geven. Hij kan als geen ander hen die geen toekomst meer hebben een toekomst bieden."

God zoekt mensen op als ze in de wildernis zijn. En wat gaat er dan gebeuren? We hebben een mooi lied dat dít zegt over de wildernis...

Heer, U leidde mij in de wildernis,)
in het dal van Achor,)2x
en opnieuw sprak U tot mijn hart.)
Daar zal ik zingen, voor U zingen
als in de dagen van mijn jeugd,
in het dal van Achor klinkt mijn lied.
Want God maakte het dal
tot een deur der hoop.
Daarom zing ik vol vreugd dit lied.

Zing halleluja, halleluja, zing halleluja.
Halleluja, halleluja, amen.
Want God maakte het dal
tot een deur der hoop.
Daarom zing ik vol vreugd' dit lied.

(c) Thankyou Music / Universal Songs
Tekst & muziek: Claire White (opwekking 266)

De bemoediging waar Esther Vorsterman deze week over spreekt, sluit aan bij iets dat Gods Woord ons leert in twee bijbelgedeelten, die sterk naar elkaar verwijzen, met honderden jaren ertussen. Het ene staat in Jozua 7: 24- 26 en het andere staat in Hosea 2: 16 – 25

Gods woorden over een mysterie, dat ik je niet precies kan uitleggen. Ik kan slechts doorgeven dat mijn hart opveert bij deze woorden. Want het spreekt van een hoop die als een open deur in ons leven staat, zelfs als we ons temidden van chaos voelen. Jezus de deur van Hoop, staande en gegrond in eindeloze vergevende liefde van God.

Soms voel je duidelijk dat God je leidt in een droge periode, in een wildernis, maar soms voel je je helemaal niet geleid, en zit je er toch in! Geestelijke droogte! Dan beleef je dingen als: je hebt moeite om te bidden, je hebt moeite om je Bijbel te lezen en er iets moois uit te halen, je hebt moeite om God te zien, om Hem te horen en om in Hem te geloven en Hem te vertrouwen, Hij is ver weg.

Dit is het omslagpunt: ‘... **en opnieuw sprak Hij tot mijn hart...**’

Misschien komt dat spreken vandaag wel naar je toe, door dit filmpje of door de tekst die wij samen lezen. Als God spreekt dan weet je dat in je hart. Het is de Heer die opnieuw aanklopt en zegt: “Ik ben er nog steeds hoor! Ik wil met je spreken... Ja, over Achor... Ik ben dat nare dal en wat daar toen allemaal gebeurd is, nog niet vergeten en jij volgens mij ook niet? Zullen we het er nog eens over hebben? Wij samen?”

Het dal van Achor verbergt een zonde die ergens in de geschiedenis heeft plaatsgevonden. Het hoeft niet persé jouw zonde te zijn geweest, het kon ook de zonde van iemand anders zijn geweest. Destijds is het afgehandeld naar het inzicht van toen. De grote berg stenen in het dal getuigen nog altijd dat het ooit zo verschrikkelijk mis is gegaan tussen God en zijn kinderen. Tussen mensen onderling, tussen geliefden, tussen recht en onrecht, eerlijkheid en oneerlijkheid, tussen geliefd zijn en gehaat worden. Daar staat die berg stenen voor: de herinnering is gebleven! Met die herinnering kunnen we niet verder leven. We blijven hangen in het dal van Achor, tot God opnieuw spreekt. En wat zegt Hij, waar wil Hij over spreken? Hierover... over wat er ooit in het dal van Achor is gebeurd.

Over die zonde, dat gevaar, die verleiding, dat onrecht, die enorme straf. Het staat nog steeds tussen God en zijn geliefde in. God lokt haar terug in de woestijn, terug naar dit moment, naar die berg stenen en hier gaat hij spreken tot haar hart. Hosea vertelt ons hoe God zoekt naar een mogelijkheid om *een hernieuwde liefdesverklaring* af te geven aan zijn volk en die van hen terug te ontvangen.

“Houd jij van Mij, Ik houd van jou en Ik wil voor je zorgen en je leiden, zoals het was. Weet je nog, mijn lieveling, in de dagen van je jeugd die voorafgingen aan dat verschrikkelijk gebeuren in het dal van Achor?”

Hier zet God iets recht met zijn volk, dat ooit krom is getrokken. God wil de pijn ‘uit’ de relatie met Hem halen! Hij geeft herstel van de eerste liefde.

Ik kan je niet een complete exegese geven, maar wel vertellen waarom juist deze woorden me zoveel doen. Ik heb het zo nodig om op momenten dat ik vastloop in allerlei situaties die behoorlijk lijken op de wildernis en dorheid van de woestijn, dat God opnieuw tot me wil spreken.

Ik spits juist nu mijn oren om de lokstem van de Heer te vernemen, die ook mij belooft dat Hij grote dingen kan doen in onze liefdesrelatie! Hij kan de liefde herstellen tussen Hem en mij, Hij kan al die negatieve geschiedenissen uit het verleden ombuigen tot deuren van hoop. Daar moet je wel God voor zijn! Want het is werkelijk onvoorstelbaar groot om dit te ervaren in je ziel. God zet dingen echt recht, op zijn manier, met zijn woord, met zijn overtuigingskracht door de Heilige Geest. Wat heeft God vaak een hardgrondig ‘nee’ gehoord, ik wil niet meer, ik kan niet meer, dit is te veel gevraagd, dicht met die deur! Hij heeft mij weten te motiveren om Jezus te geloven en te volgen en ik zag de deur opengaan. De weg erachter was zo anders dan al mijn verzet. Ik zei: Ja! Ja Heer, ik volg U!

God heb ik leren kennen als de Heer van liefde en vergeving en verbinding. Mijn angst voor een confrontatie met God is altijd zinloos geweest. De confrontatie bracht me verder, maakte me een rijker mens. Dieper geworteld en sterker mocht ik worden, door simpelweg te volgen, nee, me te laten ombuigen naar 'Ja, ik wil!' Daar gaat het om bij Hosea 2:13.

'Ja, wij willen de Heer kennen, ernaar jagen Hem te kennen, zo zeker als de dageraad is Zijn opgang. Dan komt Hij tot ons (zelfs in woestijnen!) als de late regen, die het land besproeit.' Hosea 7: 3

God lokt ons, lieve mensen, met zijn liefde, vooral als we in de woestijn zitten te kniezen, te mopperen, of radeloos rondkijken: wat moet ik hier nu nog beginnen? Let dan op die stem van je Heer, die je zacht roept, die je lokt en je vraagt: zullen we onze relatie en liefde herbevestigen? Ik, jouw God begin! Volg jij Mij?

Mag de Heer je bemoedigen, Hij is vlakbij, let goed op en hoor Hem!

Liefs, Gerry Velema

Ps.. mocht je aanleiding van deze bemoediging eens door willen praten met een betrouwbare christen, bel dan met de Luisterfoon. <https://www.bemoedigingssite.nl/nabij-luisterfoon>

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze tekstbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze tekstbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)